

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8304/2023
15.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Павле Ракита, адвокат у ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ Крагујевац и Града Крагујевца, које заступа Градско јавно правобранилаштво града Крагујевца, ради накнаде штете, вредност предмета спора 1.666,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3671/21 од 08.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 15. јуна 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3671/21 од 08.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3671/21 од 08.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 6919/20 од 05.02.2021. године, у ставу првом изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде штету у износу од по 49,00 динара за сваки месец за период од 01.08.2017. године па закључно са 30.06.2020. године, са затезном каматом на сваки месечни износ почев од дана плаћања па до коначне исплате. У ставу другом изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 3671/21 од 08.08.2022. године преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући у складу са цитираном одредбом закона, Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Наводи ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, имајући у виду да трошкови поступка представљају споредно потраживање, које се у сваком појединачном случају цени према околностима конкретног случаја.

На основу наведеног, применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. Закона о парничном поступку узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев. Право на изјављивање ревизије у смислу наведеног члана закона оцењује се са становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то Врховни суд налази да ревизија није дозвољена. При том, није од утицаја на дозвољеност ревизије околност да је другостепени суд преиначио првостепено решење о парничним трошковима, будући да ревизија у сваком случају није дозвољена према врсти одлуке која се побија. Стога, нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић